

RP 5/2002 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag om godkännande av ändringen av begränsningsbeloppen som gjorts i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja och ändringen av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och förslag till lag om ikraftträdande av den sistnämnda ändringen samt förslag till lag om ändring av 10 kap. 5 § sjölagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner ändringen av begränsningsbeloppen som gjorts i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja och ändringen av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och förslaget till lag om ikraftträdande av den sistnämnda ändringen samt förslaget till lag om ändring av 10 kap. 5 § sjölagen

Det gällande internationella systemet för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja grundar sig på de ovannämnda år 1992 godkända konventionerna. Den förstnämnda konventionen berör fartygets ägares ansvar för oljeskada. Den andra konventionen utgör ett komplement till den första och gäller upprättande av en internationell oljeskadefond. Finland är avtalspart i dessa konventioner och det gällande systemet har för Finlands del trätt i kraft år 1996.

Den Internationella sjöfartsorganisationens IMO:s juridiska kommitté beslöt enhälligt på

sin 82 session den 18 oktober 2000 att höja ansvarsbeloppen som ingår i de ovannämnda konventionerna. Beloppen höjs med 50,37 procent. Beslutet grundar sig på de bestämmelser om ett förenklat ändringsförfarande av ansvarsbeloppen som ingår i konventionerna och som bland annat innehåller bestämmelser om ett så kallat tyst godkännande. En fördragsslutande stat skall enligt detta förfarande meddela IMO före den 1 maj 2002 om staten motsätter sig de ändringar som gjorts. Om minst en fjärdedel av de fördragsslutande staterna motsätter sig ändringarna träder de inte i kraft. I annat fall blir ändringarna automatiskt bindande för alla fördragsslutande stater från och med den 1 november 2003.

Eftersom det först efter den 1 maj 2002 blir klart om ändringarna träder i kraft internationellt, föreslås det att lagarna träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning utfärdad av republikens president. Tidpunkten för ikraftträdandet blir densamma som tidpunkten för det internationella ikraftträdandet av konventionsändringarna, alltså 1 november 2003.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Det internationella systemet för ersättande av oljeskador baserar sig på två internationella konventioner. Fartygets ägare har det primära ansvaret. Detta ansvar kompletteras av en internationell fond, som uppbär avgifter för sin verksamhet och för de ersättningar som skall utbetalas av avgiftspliktiga oljemottagare i de fördragsslutande staterna. Finland har anslutit sig till dessa konventioner och det gällande systemet trädde i kraft för Finlands del år 1996. Konventionssystemet tillämpas vid oljeskador som förorsakas av beständig olja och som uppkommit på en fördragsslutande stats territorialhav eller ekonomiska zon samt vid ersättande av förebyggande åtgärder, var de än vidtagits.

Fartygsägarens ansvar regleras i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (nedan *CLC-konventionen*, FördrS 43/1996). Bestämmelserna som reglerar fartygsägarens ansvar finns i sjölagens 10 kap. (421/1995). Fartygsägarens ansvar är strikt. Ägaren skall ha en försäkring som täcker ansvaret i det fall då fartyget transporterar mera än 2000 ton beständig olja som last. Den skadelidande kan rikta sin talan direkt mot försäkringsgivaren. Fartygsägaren är ansvarig för skadan till ett visst belopp vilket bestäms på basis av fartygets storlek. Ansvaret är begränsat och det kan uppgå till högst 59,7 miljoner SDR (*special drawing right*, särskild dragningsrätt). En särskild dragningsrätt är en av den internationella valutafonden fastställd beräkningsenhet. En SDR motsvarar 1,44 euro enligt kursen den 29.1.2002. Fartygsägarens maximiansvar skulle således vara cirka 86 miljoner euro. Ansvarsgränserna regleras i 10 kap. 5 § sjölagen.

Fartygsägarens ansvar kompletteras av en internationell fond för ersättande av oljeskador (nedan *IOPC-fonden*), som upprättats genom 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (nedan *fond-*

konventionen). Bestämmelserna i konvention som hör till området för lagstiftningen har införts i finsk lag genom lagen om godkännande och tillämpning av vissa bestämmelser i 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års internationella konvention om upprättande av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (424/1996).

Enligt fondkonventionen finansieras fondens verksamhet och ersättningsansvar med medel som uppbärs av oljemottagare i en konventionsstat. Avgiften som skall erläggas till den internationella fonden bestäms utgående från mängden mottagen olja och i proportion till de avgiftsandelar som pålagts oljemottagare i de övriga konventionsstaterna. Avgiftsplikten uppstår då mängden av mottagen olja uppgår till 150 000 ton per år. Det internationella fondsystemet fungerar liksom en ömsesidig försäkring. Maximibeloppet som utbetalas som ersättning från det internationella systemet är idag 135 miljoner SDR alltså ungefär 195 miljoner euro enligt ovannämnda kurs. Fondens ersättningsansvar är begränsad till skillnaden mellan maximibeloppet och det belopp som har betalats av fartygsägaren. Det finns för närvarande två avgiftspliktiga oljemottagare i Finland nämligen Fortum och Finska Petroleum.

2. Den internationella utvecklingen och behandlingen av ärendet i IMO

Vid tidpunkten för oljetankern ERIKAs haveri utanför den franska kusten i december 1999 var frågan om en förhöjning av ansvarsgränserna vid oljeskador redan anhängig i IMO:s juridiska kommitté. Processen hade initierats i enlighet med de bestämmelser om ett förenklat förändringsförfarande som ingår i konventionerna. Initiativet togs av en rad länder med Storbritannien i täten. Bland dessa länder fanns Finland, Danmark, Norge, Sverige, Tyskland, Holland, Frankrike, Grekland, Italien, Liberia, Cypern, Australien och Kanada. ERIKA-olyckan påskyndade behandlingen i IMO. Man ansåg att det interna-

tionella systemet allmänt taget hade fungerat bra och effektivt i relation till de skadelidande, men att systemets maximiansvar hade blivit för lågt isynnerhet med tanke på större oljeolyckor. I det fall att maximiansvarsbeloppet inte räcker till för att ersätta alla skadelidandes skador till fullt belopp, nedsätts ersättningen till alla på samma grunder.

Med stöd av artiklarna 15 och 17 i 1992 års CLC-konvention och artiklarna 33 och 38 i fondkonventionen godkände IMO:s juridiska kommitté den 18 oktober 2000 enhälligt två resolutioner genom vilka ansvarsgränserna höjdes (*bilaga 2 och 3*). Förhöjningen fick också starkt stöd av oljebranschens och rederiernas internationella intresseorganisationer. Genom beslutet förhöjdes systemets ansvarsgränser med 50,37 %.

Genom *IMO resolutionen LEG.1(82)*, som gäller fartygsägarens ansvar, höjdes maximiansvaret från 59,7 miljoner SDR till 89,77 miljoner SDR dvs. från ungefär 86 miljoner euro till ungefär 130 miljoner euro.

Genom *IMO resolutionen LEG.2(82)*, som gäller IOPC-fonden, höjdes systemets maximiansvar från 135 miljoner SDR till 203 miljoner SDR dvs. från ungefär 195 miljoner euro till ungefär 293 miljoner euro. Konventionen innehåller också en bestämmelse som i tiden infördes i hoppet om att Förenta Staterna skulle ansluta sig till systemet. Enligt denna bestämmelse höjs systemets maximigräns 135 miljoner SDR automatiskt till 200 miljoner SDR då den mottagna oljemängden i konventionsstaterna uppgår till ett visst belopp. Den sistnämnda ansvarsgränsen höjdes i ovannämnda resolution till 300 miljoner SDR dvs. till ungefär 433 miljoner euro. Arrangemanget är närmast teoretiskt, eftersom Förenta Staterna för närvarande inte har för avsikt att ansluta sig till det internationella systemet.

Med stöd av konventionerna konstateras i resolutionerna att de nya beloppen träder i kraft automatiskt, om inte en fjärdedel av de fördragsslutande staterna meddelar IMO före den 1 maj 2002 att de motsätter sig förhöjningen. Om det antal stater som motsätter sig understiger en fjärdedel blir de nya beloppen bindande för alla fördragsslutande stater. Om en stat i detta fall motsätter sig förhöjningen och inte vill bli bunden av dem måste staten

säga upp sin konventionsanknytning. Eftersom beslutet om att höja beloppen var enhälligt i IMO väntar man sig inte att någon stat motsätter sig beslutet. Med stöd av konventionens bestämmelser kommer den nya beloppen att träda i kraft den 1 november 2003.

3. De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner de konventionsändringar som gjordes genom de resolutioner som antogs i den Internationella sjöfartsorganisationen den 18 oktober 2000

1) resolution LEG.1(82) om antagande av ändringar av begränsningsbeloppen i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja, och

2) resolution LEG.2(82) om antagande av ändringar av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.

I propositionen föreslås vidare att ändringen av CLC-konventionen, som gäller fartygsägarens ansvar, införs i Finland genom lag om ändring av 10 kap. 5 § sjölagen.

I propositionen föreslås också att ändringen av fondkonventionen, som gäller IOPC-fondens maximiansvar, införs i finsk lag genom en blankettlag.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Det internationella systemets nya ersättningsbelopp ökar inte statens eller kommunernas kostnader. Statens och kommunernas ställning som mottagare av ersättning kommer däremot att förbättras genom de förhöjda beloppen. De kostnader som förorsakas staten och kommunerna vid bekämpning av oljeolyckor ersätts från oljeansvarighetssystemet. Ersättningarna som skall utbetalas till staten och kommunerna vid en oljeolycka uppgår ofta till höga belopp.

Ändringarna kan påverka ansvarsförsäkringens premier för de finska rederierna som transporterar olja. Ansvarsförsäkringens stor-

lek bestäms dock på basis av många olika faktorer, bl.a. rederiets skadestatistik. På grund av ansvarsförsäkringens natur kan försäkringspremiens storlek också påverkas av de ersättningar försäkringsgivarens har betalat ut ifråga om andra fartyg som beviljats försäkring. Man har bedömt att en höjning av försäkringspremien skulle vara måttlig.

De bolag som mottar olja i Finland bör bereda sig för att betala ett något större belopp än det nuvarande till den internationella fonden, ifall en oljeolycka, som överskrider de gällande maximibeloppen, inträffar. De finska mottagarnas betalningsandel till IOPC-fonden är för närvarande 0,88 procent.

4.2. Miljöeffekter

Förhöjningen av ersättningsbeloppen påverkar även positivt möjligheten att till fullo ersätta de kostnader som uppstår vid återställande av den skadade miljön.

En ökning av fartygsägarens ansvar kan å sin sida indirekt ha en positiv effekt på hur redaren agerar för att undvika oljeolyckor. Den ökade betalningsskyldigheten till IOPC-fonden som åläggs den internationella oljeindustrin kan även å sin sida påverka utvecklingen i en positiv riktning så att man alltmer

utnyttjar kvalitetstonnage för transport av olja.

5. Beredningen av propositionen

Förslaget till behövlig lagstiftning för att Finland skall kunna godkänna de höjningar i ansvarsbeloppen i det internationella ansvarssystemet för oljeskador som gjorts genom IMO:s resolutioner har beretts vid kommunikationsministeriet som tjänsteuppdrag. Utrikesministeriet har deltagit i förberedelserna till den del förslaget gäller frågor i anslutning till avtalsrättsliga frågor.

Utlåtanden om förslaget har begärts av utrikesministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, sjöfartsverket, Ålands landskapsstyrelse, Finlands Rederiförening, Ålands Redarförening, Fraktfartygsföreningen, Finlands Maskinförbunds förbund, Finlands Skeppsbefälsförbund, Finlands Sjömans-Union, Olje- och Gasbranschens Centralförbund, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund och Sjöförsäkringsbolagens förening. I utlåtandena har man inte haft något att invända mot de förhöjda beloppen. I flera utlåtanden har det ansetts att ändringarna som gjorts internationellt är viktiga.

DETALJMOTIVERING

1. Konventionsändringarnas innehåll och förhållande till den finska lagstiftningen

IMO:s resolution LEG.1(82) innehåller en bilaga enligt vilken begränsningsbeloppen som gäller för fartygsägarens ansvar höjs på följande sätt i jämförelse med gällande 10 kap. 5 § sjölagen.

För små fartyg dvs. fartyg med en dräktighet på högst 5 000 höjs begränsningsbeloppet från 3 miljoner SDR till 4.510.000 SDR dvs. från ungefär 4,33 miljoner euro till ungefär 6,4 miljoner euro. Begränsningsbeloppet för varje dräktighetstal överstigande 5 000 ökas från 420 SDR till 631 SDR dvs. från ungefär 606 euro till ungefär 910 euro. Fartygägarens maximiansvar ökas från 59,7 miljoner SDR till 89.770.000 SDR dvs. från ungefär 86 miljoner euro till ungefär 130 miljoner euro. Med fartygets dräktighet avses enligt 10 kap 5 § 3 mom. sjölagen fartygets bruttodräktighet enligt 1969 års skeppsmättningskonvention.

IMO:s resolution LEG.2(82) innehåller en bilaga enligt vilken maximibeloppet som kan betalas ur den internationella oljeskadefonden ökar från 135 miljoner SDR till 203.000.000 SDR dvs. från ungefär 195 miljoner euro till 293 miljoner euro.

2. Lagförslag

2.1. Lag om ikraftträdande av ändringen av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.

1 §. Paragrafen föreslås innehålla ett sedvanligt blankettstadgande om införande av de ändringar som gjorts i fondkonventionen genom beslut som fattats i den Internationella sjöfartorganisationen. Det är här frågan om en exceptionell situation, eftersom alla bestämmelser som gäller konventionsändringen hör till området för lagstiftningen. Denna omständighet har beaktats i lagens rubrik och 1 §.

Bilaga 3 till propositionen innehåller resolutionen angående konventionsändringen.

2 §. I paragrafens 1 mom. föreslås att lagen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning utfärdad av republikens president.

I paragrafens 2 mom. föreslås att stadgandena i lagen om godkännande av 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och tillämpning av vissa bestämmelser i protokollet (424/1996) som gäller då denna lag träder i kraft skall tillämpas på oljeskador som uppkommit före lagens ikraftträdande.

2.2. Sjölagen

10 kap. Ansvar för oljeskada

5 §. *Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen.* Det föreslås att begränsningsbeloppen i paragrafens 1 mom. som gäller fartygsägarens ansvar ändras så att de motsvarar det internationella systemets förhöjda begränsningsbelopp, som godkänts i IMO den 18 oktober 2000 (*bilaga 2*). Syftet med att införa de förhöjda beloppen i sjölagen är att uppnå en överensstämmelse mellan den nationella lagstiftningen och de internationella konventionsförpliktelserna. Det är enbart i undantagsfall som införande kan ske enbart genom ändring av den nationella lagstiftningens substansstadganden och utan blankettlag eller blandlag för ikraftträdande (Betänkande av Arbetsgruppen för statsfördrag, UM 1/2000, s. 68). Eftersom det föreslås att alla ändringsbestämmelser i CLC-konventionen skall införas genom denna lag finns det inte behov av en särskild blankettlag i detta undantagsfall.

Det föreslås att lagen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning utfärdad av republikens president. Eftersom syftet med lagen är att sätta i kraft den nu aktuella konventionsändringen är det ändamålsenligt att det framgår ur ikraftträdelsebestämmelsen att lagen till sin natur gäller sättande i kraft av en internationell konven-

tionsförpliktelse (GrUU 61/2001 rd). Den tidigare lagen skall enligt förslaget tillämpas på skadehändelser som inträffat före lagens ikraftträdande.

3. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning utfärdad av republikens president. Enligt de beslut som fattats i IMO träder de förhöjda ansvarsgränserna i kraft den 1 november 2003, om inte minst en fjärdedel av de fördragsslutande staterna har motsatt sig ändringarna före den utatta tiden. Eftersom tiden för att motsätta sig utgår först den 30 april 2002 blir det klart först efter det om ändringarna träder i kraft. Det föreslås därför att lagarna träder i kraft genom förordning utfärdad av republikens president. Om ändringarna godkänns internationellt träder de i kraft för Finland den 1 november 2003.

4. Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bl.a. sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Riksdagens befogenhet omfattar alla bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En avtalsbestämmelse skall anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av en grundrättighet som är skyddad i grundlagen, om bestämmelsen i övrigt berör grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om bestämmelsen gäller något som enligt grundlagen skall föreskrivas i lag eller om det redan finns lagstiftning i ärendet eller det är frågan om något som enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om. Frågan påverkas inte av det om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (exempel GrUU 11, 12 ja 45/2000 rd).

Ändringen i CLC-konventionen gäller begränsningsbeloppen i artikel 6 första stycket i

1992 års protokoll, som i Finland finns i 10 kap. 5 § sjölagen. Ändringen i CLC-konventionen hör därmed i sin helhet till området för lagstiftningen och kräver riksdagens samtycke.

Ändringen i fondkonventionen gäller gränserna för fondens ansvar som ingår i artikel 6 stycke 3 i 1992 års protokoll. Det har ansetts att fondens ersättningsskyldighet hör till området för lagstiftningen (RP 30/1995 rd). Ändringarna som gjorts angående ersättningsbeloppens storlek hör därmed i sin helhet till området för lagstiftningen och kräver riksdagens samtycke.

5. Behandlingsordning

Beträffande grundlagens grundrättigheter kan man konstatera att ersättningsansvarets ansvarsgränser berör både den skadelidandes och den ersättningsskyldiges rättsställning. Ansvarsgränserna har också anknytning till stadgandena om egendomsskydd i 15 § och stadgandena om ansvar för miljön i 20 § grundlagen.

Den gällande oljeansvarighetslagstiftningen innehåller redan stadganden om fartygsägarens ansvar samt om betalningsskyldigheten för de oljemottagare som finns i Finland. Fartygsägarens ansvar för en oljeskada är begränsat. Ansvarsbegränsningen har redan länge varit ett grundelement i den civilrättsliga ansvarsregleringen i sjörättsliga konventioner. Ansvarsgränserna innebär en avvikelser från grundprincipen i finsk skadeståndsrätt enligt vilken den ersättningspliktiga skall ersätta den skadelidande till fullo för den skada som åsamkats. Denna avvikelse har dock redan godkänts som en del av det internationella regelverket vid tidpunkten för Finlands anslutning till de berörda konventionerna.

Förhöjningen av ansvarsgränserna innebär att den skadelidandes ställning förbättras. För fartygsägarens ansvar och oljemottagarnas betalningsskyldighet innebär de förhöjda beloppen närmast en inflations- och indexgranskning. Denna typs förhöjningar är numera vanliga inom den internationella transporträtten.

Enligt regeringens uppfattning kan beslutet

om godkännandet av konventionsändringarna fattas med enkel majoritet och de föreslagna lagarna godkänns i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås
att Riksdagen godkänner den i London den 18 oktober 2000 i den Internationella Sjöfartsorganisationen godkända

1) ändringen av begränsningsbeloppen som gjorts i 1992 års protokoll till 1969 års internationella kon-

vention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja och

2) ändringen av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja.

Eftersom ändringarna innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag**om ikraftträdande av ändringen av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i den ändring av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja vilken godkänts i den Internationella sjöfartsorganisationen i London den 18 oktober 2000 gäller som lag så som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms

genom förordning av republikens president.

De bestämmelser som gäller gränserna för ersättningsansvaret i lagen om godkännande av 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års internationella konvention om upprättande av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och tillämpning av vissa bestämmelser i protokollet (424/1996) som är i kraft när denna lag träder i kraft skall tillämpas på en skadehändelse som inträffar före lagens ikraftträdande.

2.

Lag**om ändring av 10 kap. 5 § sjölagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) 10 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag 421/1995, som följer:

10 kap

Ansvar för oljeskada

5 §

gränsen med 631 SDR för varje dräktighets-tal därutöver. Ansvaret skall dock inte i något fall överstiga 89.770.000 SDR. Rätten att begränsa ansvaret gäller inte ränta eller rättegångskostnader.

Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen

En fartygsägare har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel för varje olycka till ett belopp motsvarande 4.510.000 SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 5 000. Är dräktigheten högre än 5 000 höjs ansvars-

Om ikraftträdande av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Syftet med denna lag är att sätta i kraft bestämmelserna i den ändring av begränsningsbeloppen som gjorts i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om an-

svarighet för skada orsakad av förorening genom olja vilken godkänts i den Internationella sjöfartsorganisationen i London den 18 oktober 2000 så som Finland har förbundit sig till dem.

De bestämmelser i 10 kap. 5 § 1 mom. som gäller när denna lag träder i kraft skall tillämpas på en skadehändelse som inträffat före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jari Vilén*

Lag**om ändring av 10 kap. 5 § sjölagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994) 10 kap. 5 § 1 mom., sådant det lyder i lag
421/1995, som följer:

Gällande lydelse

10 kap

Ansvar för oljeskada

5 §

Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen

En fartygsägare har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel för varje olycka till ett belopp motsvarande tre miljoner SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 5 000. Är dräktigheten högre än 5 000 höjs ansvarsgränsen med 420 SDR för varje dräktighetstal därutöver. Ansvaret skall dock inte i något fall överstiga 59,7 miljoner SDR. Rätten att begränsa ansvaret gäller inte ränta eller rättegångskostnader.

Föreslagen lydelse

10 kap

Ansvar för oljeskada

5 §

Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen

En fartygsägare har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel för varje olycka till ett belopp motsvarande 4.510.000 SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 5 000. Är dräktigheten högre än 5 000 höjs ansvarsgränsen med 631 SDR för varje dräktighetstal därutöver. Ansvaret skall dock inte i något fall överstiga 89.770.000 SDR. Rätten att begränsa ansvaret gäller inte ränta eller rättegångskostnader.

Bilaga 2

RESOLUTION LEG.1 (82)
som antagits den 18 oktober 2000

Antagande av ändringar av begränsningsbeloppen i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja

DEN JURIDISKA KOMMITTÉN vid sitt
åttioandra möte:

som erinrar sig artikel 33(b) i konventionen om den Internationella sjöfartsorganisationen (härefter "IMO-konventionen") som gäller kommitténs uppgifter,

som uppmärksammar artikel 36 i IMO-konventionen rörande bestämmelser som reglerar de förfaranden som skall tillämpas när den utövar de funktioner som har ålagts den enligt internationella konventioner eller instrument,

som även erinrar sig artikel 15 i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (härefter 1992 års ansvarsprotokoll) som gäller förfarandena för att ändra begränsningsbeloppen enligt artikel 6(1) i 1992 års ansvarsprotokoll,

som har beaktat de ändringar av begränsningsbeloppen som har föreslagits och spridits i överensstämmelse med reglerna i artikel 15(1) och (2) i 1992 års ansvarsprotokoll,

1. antar, i överensstämmelse med artikel 15(4) i 1992 års ansvarsprotokoll, ändringar av de begränsningsbelopp som anges i artikel 6(1) i 1992 års ansvarsprotokoll, enligt vad som anges i bilagan till denna resolution,

2. besluter, i enlighet med artikel 15(7) i 1992 års ansvarsprotokoll, att dessa ändringar skall anses godtagna den 1 maj 2002 om inte, före detta datum, minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater den dag då dessa ändringar antogs (18 oktober 2000) har underrättat organisatio-

RESOLUTION LEG.1(82)
(adopted on 18 october 2000)

Adoption of amendments of the limitation amounts in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969

THE LEGAL COMMITTEE at its eighty-second session:

Recalling Article 33(b) of the Convention on the International Maritime Organization (hereinafter referred to as the "IMO Convention") concerning the functions of the Committee,

Mindful of Article 36 of the IMO Convention concerning rules governing the procedures to be followed when exercising the functions conferred on it by or under any international convention or instrument,

Recalling further article 15 of the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969 (hereinafter referred to as the "1992 CLC Protocol") concerning the procedures for amending the limitation amounts set out in article 6(1) of the 1992 CLC Protocol,

Having considered amendments to the limitation amounts proposed and circulated in accordance with the provisions of article 15(1) and (2) of the 1992 CLC Protocol,

1. Adopts, in accordance with article 15(4) of the 1992 CLC Protocol, amendments to the limitation amounts set out in article 6(1) of the 1992 CLC Protocol, as set out in the Annex to this resolution;

2. Determines, in accordance with article 15(7) of the 1992 CLC Protocol, that these amendments shall be deemed to have been accepted on 1 May 2002 unless, prior to that date, not less than one quarter of the States that were Contracting States on the date of the adoption of these amendments

nen om att de inte godtar ändringarna,

3. besluter vidare att, i enlighet med artikel 15(8) i 1992 års ansvarsprotokoll, dessa ändringar, som anses godtagna enligt punkten 2 ovan, skall träda i kraft den 1 november 2003,

4. anhåller om att generalsekreteraren, i enlighet med artikel 15(7) och 17(2)(v) i 1992 års ansvarsprotokoll, översänder vidimerade kopior av denna resolution och av de ändringar som framgår av dess bilaga till alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till 1992 års ansvarsprotokoll, och

5. anhåller även om att generalsekreteraren översänder kopior av denna resolution och dess bilaga till de medlemmar av organisationen som inte har undertecknat eller anslutit sig till 1992 års ansvarsprotokoll.

(being 18 October 2000) have communicated to the Organization that they do not accept these amendments;

3. Further determines that, in accordance with article 15(8) of the 1992 CLC Protocol, these amendments, deemed to have been accepted in accordance with paragraph 2 above, shall enter into force on 1 November 2003;

4. Requests the Secretary-General, in accordance with articles 15(7) and 17(2)(v) of the 1992 CLC Protocol, to transmit certified copies of the present resolution and the amendments contained in the Annex thereto to all States which have signed or acceded to the 1992 CLC Protocol; and

5. Further requests the Secretary-General to transmit copies of the present resolution and its Annex to the Members of the Organization which have not signed or acceded to the 1992 CLC Protocol.

Resolutionsbilaga

Ändringar av begränsningsbeloppen i 1992 års protokoll till 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja

Artikel 6(1) i 1992 års ansvarsprotokoll ändras enligt följande.

Hänvisningen till "tre miljoner beräkningsenheter" skall lyda "4.510.000 beräkningsenheter",

hänvisningen till "420 beräkningsenheter" skall lyda "631 beräkningsenheter", och

hänvisningen till "59,7 miljoner beräkningsenheter" skall lyda "89.770.000 beräkningsenheter"

Annex

Amendments of the limitation amounts in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969

Article 6(1) of the 1992 CLC Protocol is amended as follows:

the reference to "3 million units of account" shall read "4,510,000 units of account";

the reference to "420 units of account" shall read "631 units of account"; and

the reference to "59,7 million units of account" shall read "89,770,000 units of account".

Bilaga 3

RESOLUTION LEG.2(82)
som antagits den 18 oktober 2000

Antagande av ändringar av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja

DEN JURIDISKA KOMMITTÉN vid sitt åttioandra möte

som erinrar sig artikel 33(b) i konventionen om den Internationella sjöfartsorganisation (härefter "IMO-konventionen") som gäller kommitténs uppgifter,

som uppmärksammar artikel 36 i IMO-konventionen rörande bestämmelser som reglerar de förfaranden som skall tillämpas när den utövar de funktioner som har ålagts den enligt internationella konventioner eller instrument,

som även erinrar sig artikel 33 i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (härefter 1992 års fondprotokoll) som gäller de förfaranden för att ändra ansvarsbeloppen som anges i artikel 6(3) av 1992 års fondprotokoll,

som har beaktat de ändringar av ansvarsbeloppen som har föreslagits och spridits i överensstämmelse med reglerna i artikel 33(1) och (2) i 1992 års fondprotokoll,

1. antar, i överensstämmelse med artikel 33(4) av 1992 års fondprotokoll, ändringar av de ansvarsbelopp som anges i artikel 6(3) i 1992 års fondprotokoll, enligt vad som anges i bilagan till denna resolution,

2. beslutar, i enlighet med artikel 33(7) i 1992 års fondprotokoll, att dessa ändringar skall anses godtagna den 1 maj 2002 om inte, före detta datum, minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater

RESOLUTION LEG.2(82)
(adopted on 18 October 2000)

Adoption of amendments of the limits of compensation in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971

THE LEGAL COMMITTEE at its eighty-second session:

Recalling Article 33(b) of the Convention on the International Maritime Organization (hereinafter referred to as the "IMO Convention") concerning the functions of the Committee,

Mindful of Article 36 of the IMO Convention concerning rules governing the procedures to be followed when exercising the functions conferred on it by or under any international convention or instrument,

Recalling further article 33 of the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971 (hereinafter referred to as the "1992 Fund Protocol") concerning the procedures for amending the limits of the amounts of compensation set out in article 6(3) of the 1992 Fund Protocol,

Having considered amendments to the limits of the amounts of compensation proposed and circulated in accordance with the provisions of article 33(1) and (2) of the 1992 Fund Protocol,

1. Adopts, in accordance with article 33(4) of the 1992 Fund Protocol, amendments to the limits of the amounts of compensation set out in article 6(3) of the 1992 Fund Protocol, as set out in the Annex to this resolution;

2. Determines, in accordance with article 33(7) of the 1992 Fund Protocol, that these amendments shall be deemed to have been accepted on 1 May 2002 unless, prior to that date, not less than one quarter of the

den dag då dessa ändringar antogs (18 oktober 2000) har underrättat organisationen om att de inte godtar ändringarna;

3. besluter vidare att, i enlighet med artikel 33(8) i 1992 års fondprotokoll, dessa ändringar, som anses godtagna enligt punkten 2 ovan, skall träda i kraft den 1 november 2003,

4. anhåller om att generalsekreteraren, i enlighet med artiklarna 33(7) och 38(2)(vi) i 1992 års fondprotokoll, översänder vidimerade kopior av denna resolution och av de ändringar som framgår av dess bilaga till alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till 1992 års fondprotokoll, och

5. anhåller även om att generalsekreteraren översänder kopior av denna resolution och dess bilaga till de medlemmar av organisationen som inte har undertecknat eller anslutit sig till 1992 års fondprotokoll.

States that were Contracting States on the date of the adoption of these amendments (being 18 October 2000) have communicated to the Organization that they do not accept these amendments;

3. Further determines that, in accordance with article 33(8) of the 1992 Fund Protocol, these amendments, deemed to have been accepted in accordance with paragraph 2 above, shall enter into force on 1 November 2003;

4. Requests the Secretary-General, in accordance with articles 33(7) and 38(2)(vi) of the 1992 Fund Protocol, to transmit certified copies of the present resolution and the amendments contained in the Annex thereto to all States which have signed or acceded to the 1992 Fund Protocol; and

5. Further requests the Secretary-General to transmit copies of the present resolution and its Annex to the Members of the Organization which have not signed or acceded to the 1992 Fund Protocol

Resolutionsbilaga

Ändringar av ansvarsbeloppen i 1992 års protokoll till 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja

Artikel 6(3) i 1992 års fondprotokoll ändras enligt följande:

hänvisningen i punkt 4(a) till "135 miljoner beräkningsenheter" skall lyda "203.000.000 beräkningsenheter";

hänvisningen i punkt 4(b) till "135 miljoner beräkningsenheter" skall lyda "203.000.000 beräkningsenheter", och

hänvisningen i punkt 4(c) till "200 miljoner beräkningsenheter" skall lyda "300.740.000 beräkningsenheter"

Annex

Amendments of the limits of compensation in the Protocol of 1992 to amend the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation of Oil Pollution Damage, 1971

Article 6(3) of the 1992 Fund Protocol is amended as follows:

the reference in paragraph 4(a) to "135 million units of account" shall read "203,000,000 units of account";

the reference in paragraph 4(b) to "135 million units of account" shall read "203,000,000 units of account"; and

the reference in paragraph 4(c) "200 million units of account" shall read "300,740,000 units of account"